

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/71/2019
Identifikačné číslo spisu: 6117210353
Dátum vydania rozhodnutia: 29.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6117210353.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: KOSIT a.s., so sídlom Rastislavova 98, 043 46 Košice, IČO: 36 205 214, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou JIRISTICO s.r.o., so sídlom Cimborkova 13, 040 01 Košice-Sever, IČO: 36 588 041, proti žalovaným: 1/ N.. Y. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. 4, 04X 0l W., 2/ N.. G. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J. trh 5, XXX XX W., 3/ T.. T. R., nar. X XX.XXXX, trvale bytom Na W. 7, XXX XX W., právne zastúpenými JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova č. 20, 042 83 Košice, v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o dovolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20. septembra 2017, č. k. 41CoPv/13/2017-155, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného 1/ o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica, ako súd prvej inštancie, uznesením zo dňa 12.06.2017, č. k. 16CbPv/7/2017-50, nariadil žalovaným v 1. až 3. rade neodkladné opatrenia zdržať sa používania grafického vyobrazenia textu „KOSIT“ a ďalšie tak, ako to žalobca požadoval v upresnení návrhu zo dňa 22.5.2017 (č. l. 39 spisu), keď mal za to že je osvedčená potreba neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Súčasne uložil povinnosť žalobcovi podať návrh vo veci samej do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na odvolanie žalovaného 1/až 3/, napadnutým rozhodnutím zo dňa 20.septembra 2017, č. k. 41CoPv/13/2017-155, odvolanie žalovaného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 16CbPV/7/2017-50 zo dňa 12.júna 2017 odmietol. Uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku, ktorým okresný súd nariadil neodkladné opatrenie proti žalovaným 2/ a 3/ rade zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a rozhodol o náhrade trov konania.

3. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, že neodkladné opatrenie, ktorým bola žalovaným 1/ až 3/ uložená povinnosť zdržať sa používania grafického vyobrazenia textu „KOSIT“ v rámci zobrazenia, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto neodkladného opatrenia ako príloha č. 1, č. 2 a odstrániť toto grafické vyobrazenie, z <https://www.facebook.com/zastavmeich/a> <http://www.zastavmeich.sk/>, zdržať sa používania grafického vyobrazenia textu „KOŠHIT“ v rámci zobrazenia, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto neodkladného opatrenia ako príloha č. 3, 4, 5 a to na webovom portáli <http://www.zastavmeich.sk/>; na facebookovej adrese <https://www.facebook.com/zastavmeich/> a odstrániť toto grafické vyobrazenie <https://www.facebook.com/Zastavmeich/> nie je vykonateľné, pretože uvedené prílohy netvoria neoddeliteľnú súčasť nariadeného neodkladného opatrenia.

4. Odvolací súd ďalej zdôraznil, že z hľadiska materiálneho je rozhodnutie nevykonateľné, pretože neobsahuje presnú identifikáciu grafického vyobrazenia textu „KOSIT“ a textu „KOŠHIT“, ktoré má byť zobrazené v prílohe 1; 2; 3; 4 a 5, ktorého používania sa majú žalovaní zdržať.

5. Odvolací súd nesúhlasil so súdom prvej inštancie, že žalobca v návrhu opísaním rozhodujúcich skutočností osvedčil potrebu nariadiť neodkladné opatrenie. Podľa odvolacieho súdu žalobca neosvedčil, že žalovaní v obchodnom styku používajú v rámci organizovanej kampane „STOP PRIVATIZÁCII ODPADU“ grafické označenie zhodné s ochrannými známkami žalobcu. Neosvedčil také konanie žalovaných, ktoré by bolo spôsobilé zasiahnuť do práv žalobcu ako majiteľa ochrannej známky. Rovnako žalobca neosvedčil potrebu nariadiť neodkladné opatrenie poukazom na § 44 Obchodného zákonníka, keď konania žalovaných považoval za také, ktoré ohrozuje práva a chránené záujmy spoločnosti žalobcu v rámci hospodárskej súťaže, ktoré zasahuje do obchodného mena a povesti žalobcu. Žalobca neosvedčil, že konanie žalovaných naplnia znaky generálnej klauzuly (§ 44 ods. 1 Obchodného zákonníka) ako aj jednotlivých jej podstát vymedzených v odseku 2.

6. Odvolací súd vo vzťahu k žalovanému 1/ odvolanie odmietol podľa § 386 písm. a) C. s. p. ako podané oneskorene, keď zistil, že rozhodnutie napadnuté odvolaním bolo žalovanému 1/ doručené dňa 22.06.2017. Koniec lehoty na podanie odvolania v zmysle § 362 ods. 1 C. s. p. pripadol na deň 07.07.2017, t. j. piatok. Žalovaný 1/ odvolanie podal prostredníctvom elektronických prostriedkov so zaručeným elektronickým podpisom dňa 20.07.2017, teda až po uplynutí odvolacej lehoty, ktorá skončila dňa 07.07.2017.

7. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, podal žalovaný 1/ dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že procesným postupom odvolacieho súdu, mu bolo znemožnené uskutočňovať jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) C. s. p.).

8. Žalovaný 1/ poukázal na to, že obálka obsahujúca listinu sp. zn. 16CbPv/7/2017 adresovanú dovoľateľovi Okresným súdom Banská Bystrica, bola podaná na pošte Banská Bystrica 8 dňa 20.6.2017 o 9:38 hod. pod podacím číslom UC122932987SK. Z internetovej služby Slovenskej pošty, a. s. „Sledovanie zásielok“ je možné zistiť, že zásielka bola dňa 22.6.2017 o 13:11 hod. uložená na pošte Košice 8 a dňa 10.7.2017 o 17:14 hod. bola uvedená zásielka na pošte Košice 8 vydaná adresátovi (dovoľateľovi). Dovoľateľovi bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie doručené až dňa 10.7.2017, lehota na podanie odvolania končila dňa 25.7.2017 a dovoľateľ podal odvolanie prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v elektronickej podobe autorizovanej podľa osobitného predpisu tak, ako to uvádza odvolací súd dňa 20.7.2017, teda odvolanie podal v 15-dňovej zákonnej lehote.

9. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného 1/ uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu považujeme za vecne správne. V konkrétnom prípade dovolanie ani nie je prípustné. Žalobca má za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu v konkrétnom prípade nemožno považovať za rozhodnutie vo veci samej, či rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa odmieta oneskorene podané odvolanie, má podľa žalobcu iba procesný charakter.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovoľací súd“) ako súd dovoľací [§ 35 zákona č.

160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal spor a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného1/ je potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c/ C. s. p.

11. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

12. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

13. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Podľa názoru žalovaného 1/ je jeho mimoriadny opravný prostriedok prípustný podľa § 420 písm. f/ C. s. p., v zmysle ktorého ustanovenia je dovolanie prípustné, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Predpokladom prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 C. s. p. je, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je rozhodnutím vo veci samej alebo rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. V prípade, ak rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej alebo rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, dovolací súd neprístupuje k preskúmvaniu väd konania vytýkaných dovolateľom, ale dovolanie odmieta z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

15. Z ustálenej judikatúry dovolacieho súdu vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je prípustné dovolanie podľa ust. § 420 C. s. p. (pozri uznesenie NS SR sp. zn. 40bdo/66/2017 z 19. júna 2018) len vtedy, ak má charakter rozhodnutia vo veci samej. Pri neodkladných opatreniach nekonzumuujúcich vec samu (vo vzťahu k vylúčeniu prípustnosti dovolania) zohľadňuje, že ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu, poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonodarcu tu nepochybne zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení strán sporu (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/157/2017). K uvedenému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/83/2017 zo 14. júna 2017, v ktorom uviedol, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu.

16. Ako bolo uvedené vyššie rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného po skončení konania (pri splnení podmienok ust. § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa ust. § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (porovnaj uznesenie

NS SR č. k. 5Cdo/154/2018 z 28. marca 2019). Súd prvej inštancie uznesením z 12.06.2017, č. k. 16CbPv/7/2017-50, nariadil neodkladné opatrenie proti žalovaným 1/ až 3/ a uložil žalobcovi zároveň povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia žalobu proti žalovaným na ochranu práv z ochranných známk. Uznesením z 20.septembra 2017, č. k. 41CoPv/13/2017-155 odvolací súd zmenil nariadené neodkladné opatrenie tak, že návrh proti žalovaným 2/, 3/ zamietol a proti žalovanému 1/ odvolanie odmietol z dôvodu neskoro podaného odvolania. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca podal vo veci samej žalobu na Okresný súd Banská Bystrica dňa 29.3.2018, sp. zn. 9/2018 (nečitateľná sp. zn.) proti žalovaným 1/ až 3/ o ochranu práv z ochranných známk a o ochranu pred nekalou súťažou. Z uvedeného je zrejmé, že nariadené neodkladné opatrenie vo vzťahu k žalovanému 1/ v prejednávanej veci nemá povahu rozhodnutia vo veci samej. Pod rozhodnutiami, ktorými sa konanie končí v zmysle prvej časti vety ust. § 420 C. s. p. je možné rozumieť rozhodnutia, ktorými sa konanie o veci vymedzenej žalobou končí bez toho, aby sa vec vecne prejedнала. Vzhľadom na uvedené, preto dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v časti proti žalovanému 1/ nemá ani povahu rozhodnutia vo veci samej a ani rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

17. Keďže prípustnosť dovolania žalovaného 1/ nemožno z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. vyvodiť, najvyšší súd dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

18. Úspešnému žalobcovi dovolací súd priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému 1/. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

19. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.